

СЕВЕРНИЯ СПАРТАК

От нишките на своите мъжи тежки
изтжках твждрата си броня аз.
И моят меч е сноп души човешки,
калени в пламжка на сетни грешки
и в мъдростта на своята пждра власт.

По стржмните пждеки на борбата
вждря обгжднат с пламжди и гржд;
пламти под моите нозе земята
и в устрема на своята ярост свята,
стихийно величав и властен сжд.

Аз — жалкий роб на кждрави арени,
издигам своя меч несждрушим
и братята ми идат разярени,
и бурята разраства се край мене,
за да се втурне в дверите на Рим.

Напразно ме посрещат легиони!
Всуе преграждате вий моя пжд!
Вждру купчинката от златни брони
ще хвждря аз железни милиони
и огждня на мойта робска гржд.

И с вихрите на тези снежни степи,
ще ви разпждсна властен и сждрит,
ще ви разпждсна немощни и слепи,
защото мечждт ми е мждлнии свирепи,
защото слжднцето е моя щит!